

sedel Prezo, je dne 13. febr. med mestecem Juba (ob morju severno od Drača) in Bazar-Sjakom prekoračil reko Arzen in ogrožuje Drač od severne strani. Drugi naš oddelek, ki je zasedel Tirano, pa se bliža Draču od izhodne smeri. Od jugoizhoda pa se bližajo Draču Bolgari, ki so zasedli Elbasan. Ko bo zveza med avstrijskimi in bolgarskimi četami med Elbasanom in Tirano golova in bodo naše čete tudi na južni strani prodrle proti Adriji, pa bo Drač prost samo še od morske strani.

Bolgari zasedli Elbasan in Fieri.

Iz Sofije se dne 13. febr. uradno poroča, da so Bolgari dne 12. febr. zasedli srednjealbansko mesto Elbasan (zahodno od Ohridskega jezera). Prebivalstvo je sprejelo Bolgare kot svoje rešitelje in jim je tu pripravilo izredno prisrčen sprejem.

Iz Aten poročajo dne 14. febr., da so Bolgari zasedli tudi mesto Fieri, ki leži 25 km severno od Valone.

Poročilo iz Rotterdama dne 15. febr. pravi, da se bolgarski oddelek, ki je zasedel Fieri, bliža jadranski obali, od katere je oddaljen le še nekaj kilometrov. Ako bo ta vest uradno potrjena, potem so Bolgari zabili ostro zagozdo med Valono in Drač in sovražna armada pri Draču je odrezana od one pri Valoni.

Bolgari se združijo z Avstriji.

Iz Sofije se dne 15. febr. poroča, da bolgarske čete, ki so zasedle Elbasan, prodirajo dalje naprej, da bi se pri Draču združile z Avstriji, ki stojijo pod poveljstvom generala Kövessa. Dne 15. febr. je bila razdalja med obema armadama k večjemu še dva dnevna marša.

Naše in italijansko vojno brodovje v boju za Drač.

Četverosporazumovi listi so pisali, da Avstrijem prodiranje proti Draču in Valoni ne bo mnogo pomagalo, ker za armada ne bo mogoče spraviti po suhem dovolj živeža in drugega vojnega gradiva. A naši so sovražne načrte takoj preprečili. Naše vojno brodovje spravlja namreč po morju prav pridno živila za našo armada v Albanijo. In sovražno brodovje tega niti preprečiti ne more, daširavno se Italijani tako radi proglašajo pred svetom za neomejene gospodarje Adrije. Nekateri italijanske, francoske in angleške vojne ladje sicer križarijo pred Dračem, da bi pomagale branilec Drača, a dosedaj še ni bilo slišati nobenega „slavnega“ čina o tem sovražnem brodovju.

Pred Solunom.

Pred Solunom je najnovejšo, da so francoske čete pri Topčinu prekoračile reko Vardar in v izmeri 12 km izkopalje strelske jarke. Nam se ne zdi verjetno, da bi Francozi in Angleži začeli z ofenzivo pred Solunom. Mi smo jih tam pošteno speljali na led, ker smo delali, kakor da bomo mi koj po zmagah v Srbiji navalili na Solun. Francoske in angleške čete so vsled tega porušile vse mostove, razdrle ceste in železnice ter se vkopale za obrambo, ne pa za napad. Sedaj čakajo našega in bolgarskega napada, a mi ne pridemo od nikoder. Sami pa tudi ne morejo prodirati, ker so si razdrli pota. Za to se sedaj gledamo pred Solunom kakor pes in mačka, oboji pripravljeni na skok, a do skoka ne pride. Vse izgleda, da smo Angleže in Francoze pošteno potegnili in jim izvabili mnogoštevilne čete z drugih bojišč.

Četverosporazum je baje spravil 120.000 Srbov v Solun, da pomnoži svoje tamošnje čete. Toda Srbi so nezadovoljni s postopanjem angleškega vojaštva proti njim in prišlo je baje že do rabuk.

Napad na Solun preložen.

„Daily Telegraph“ poroča iz Aten: Napad na Solun se je preložil na leto po velikem napadu, ki se sedaj pripravlja na italijansko-avstrijski fronti.

Mackensen v Bitolju.

Iz Aten se poroča, da je nadzoroval general-feldmaršal Mackensen dne 9. febr. avstrijske in nemške čete v Bitolju. Iz Bitolja je nato odprtoval, da nadzoruje še tudi druge nemške in avstrijske čete, ki se nahajajo v Srbiji.

Rusko bojišče.

Na ruski fronti se vedno le boji na posameznih točkah. Ruski listi pravijo, da so naše čete v Gali-

ciji in Besarabiji tako močne, da so sposobne tudi za ofenzivo. Nadalje pričakujejo Rusi tudi nemške ofenzive na severu pri Rigi in Dvinskem.

Uščiško in Tarnopol.

Na dveh mestih naše izhodno-gališke bojne čete so Rusi zadnji čas posebno poskušali svojo srečo: pri kraju Uščiško ob Dnjestrju (severozahodno od Zalesčykija) in v prostoru severozahodno od Tarnopola. Naše čete so radi sovražne premoči morale dne 9. t. m. območje pri Uščišku zapustiti, a so te postojanke dne 11. febr. zopet iztrgale Rusom iz rok. Isto se je zgodilo tudi glede naših prednjih postojank na severozahodni strani Tarnopola. Ruska artilerija je dne 11. febr. naše tamošnje postojanke tako silno obstreljevala, da so jih morali naši izprazniti. Naslednjo noč pa smo jih zopet zasedli.

Dne 15. februarja so naši severozahodno od Tarnopola sestrelili ruski zrakoplov. Zrakoplovci so se ubili.

S srednjegališke fronte.

Piše L. Korpar, doma od Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji.

Naša baterija poljskega topništva se nahaja na srednjegališki fronti v bojni črti pri Burkanovi. Morskali nas je pri svoji zadnji ofenzivi hudo napadal, a brez uspeha. Moril si je lastne moči. Naša baterija je v vsej ruski ofenzivi zgubila samo enega moža in par konj. Slovenskim fantom ne zmanjka poguma. Med kratkim odmorom stopimo slovenski fantje vkup v krog in zapojemo kako narodno, da se razlega lep glas slovenske pesmi po bojišču. Največje veselje pa nam napravi „Slovenski Gospodar“, katerega dobim prav redno. Vsi moji tovariši segajo skrbno po njem. Iskrene pozdrave pošiljamo vsi prijatelji Vašega lista. Lenart Korpar, Ivan Jurkos, Franc Glogovšek, Stefan Podkrajšek iz Stajerskega; Peter Hvala, Angel Ščukot, Andrej Kaučič iz Primorskega.

Na Ruskem za mir?

Novi ministrski predsednik Stürmer je prepovedal zborovanje stranke pravih Rusov, ki so hoteli v posebnem sklepu zahtevati, da se vojska proti Avstriji in Nemčiji nadaljuje do skrajnosti.

Veliki knez Nikolaj Nikolajevič, prejšnji ruski vrhovni poveljnik, se je proti prijateljem v Petrogradu izrazil, da se je ves položaj, mednarodno-politični in notranje-politični v posameznih državah, spremenil na korist osrednjih držav, Avstrije in Nemčije. Njegovo mnenje je, da pride do miru po prvi večji zmagi osrednjih držav. Odločilni spopad se bo po njegovem prepričanju vršil na francoskem bojišču.

Ujetništvo mi dela sive lase.

Zanimivo pismo iz ruskega ujetništva (Selo Novoje Račejko v sizranskem okraju simbirske gubernije), pisano dne 8. nov. 1915, je poslal Rudolf Rantarsa svoji ženi, doma pri Kapelij ki že dolgo mesce ni ni vedela za usodo svojega moža. Pismo se glasi:

V začetku pisanja Vas vse vkup iz daljnega Ruskega lepo pozdravljam, če ste še živi. Naznanjam Vam, da sem zdrav in da se mi ne godi preslabo. Sem pri precej dobrem gospodarju že pet mesecev. Ime mu je Vasilij Grigorovič Čermošenko. Morda še ostanem pri njem čez zimo. Imam dosti jela in dela, samo pijače ni kakor pri Vas. Belega kruha in zvare imam dovolj. Črnega kruha še nisem videl pri tem gospodarju. Vedno jemo samo lep pšenični kruh, in vsak dan razven petka kurje ali rače meso. Teh živali je tu vse polno. — Ljuba žena! Od Tebe nisem dobil še nobenega poročila. Morebiti tudi Ti od mene ne, zato ne veš, kam bi mi pisala. Lahko me imaš že za mrtvega. Ali jaz še živim, kako, Ti vsega ne morem in ne smem pisati. Če nam ljubi Bog da zdrave, bomo se že veselili videti. Takrat Ti povem, kolikokrat sem Ti že pisal in vse drugo. Dozdaj sem pisal samo karte, za pisma nisem imel denarja. Sedaj pa mi je plačal gospodar za vsak mesec štiri rublje. Nakupil si bom, kar najbolj potrebujem za zimo, da ne zmrzam. Mrzlo je tu, da bi lahko imel kar dva kožuha. Preko ušes moram nositi kosmato kapo, da mi ne ozebata. Ljubi mi domači, kako hudo in dolgočasno mi je po Vas, odkar sem Vas moral zapustiti, in oditi na bojišče, kjer sem bil tako nesrečen, da sem zdaj v ujetništvu, kjer nič ne vem, ali ste še živi in zdravi in kako se Vam kaj godi. Ni mi tu preslabo, a zadovoljen nisem. Mučno je življenje ujetnika: pozna ga le, kdor si ga je sam izkusil. Srečna ura, kadar bom rešen. Ujetništvo mi dela sive lase. Misli, malo da mi glavo ne razbijejo. Utrujen sem od dela, da me vse boli, a spati ne morem. Cele noči si premišlujem, kako je kaj pri Vas doma in kako tu. Ali ste zmlatili? Jaz sem tu pomagal mlati in sejati. Ali je doma meni kdo kaj posejal. Ali še živi kdo, ali je vse pomrlo? Ali je še kdo za delo, ali so vse pobrali k vojakom? Kako je kaj z jabolkami, kako z goricami, ali ste kaj nabrali, ali se je vse posmodilo? O vsaki stvari premišlujem. Oh, kdaj bo prišel čas, da se vrnem! Vsaka stvar hrepeni po svojem domovju. Ljube pičice se, ko mine zima, vrnejo. Škoda le, da nimam peruti, da bi poletel k Vam. Ne morem razodeti, kaka čustva imam. A potrpeti moram, da

pride čas, ki ga vsi v ujetništvu željno pričakujemo. Bog, v Tebe imam zaupanje, da še vidim svoj rojstni kraj. Ljuba žena, kakor sem Ti pisal že večkrat, delaj kolikor moreš. Jaz Ti zdaj ne morem biti na pomoč. Sklenem svoje slabo pisanje. Zdjaj veš, ako ga dobiš, da sem še živ, da ne storiš, kakor tukaj nekatere Rusinje. Omožile so se, zdaj pa prihajajo pisma, da močje še živijo in sicer tudi v ujetništvu. Se enkrat pozdrav vsem Vašim in našim, sosedom in pa Tebi. Tvoj mož in oče otrok, ujetnik na Ruskem, R. R. — Pripomba: Isti dan, kot to pismo, je dospela karta, pisana dva mesca pozneje.

Japonska zalaga Rusijo s streliv m.

Iz Kodanja se dne 14. febr. poroča:

V mesto Bergen na Norveškem je došla te dni japonska komisija, ki ima nalogo proučevati vojne razmere v Angliji, kamor bo odprtovala. Clani komisije so se izjavili, da je Rusija sedaj založena v obilni meri z japonsko municijo. Tudi na bojni črti v Bukovini se že nahajajo japonski topovi. Rusija je naročila vnovič na Japonskem velike množine municije. Skoro vse japonske tovarne za izdelovanje municije so četverosporazumu na razpolago. Rusija zbirala sedaj novo ogromno armado, v katero uvrščajo vojake v starosti od 20 do 25 let. Na spomlad se sme pričakovati nova ruska ofenziva, in sicer z istočasnim poskusom Francozov predreti zapadno bojno črto. Rusija je tudi naročila na Japonskem veliko število novih zrakoplovov, ki so zgrajeni po vzorec nemških zrakoplovov. Novi japonski zrakoplovi bodo pluli mnogo hitreje in bolj vstrajno, kakor dosedanj japonski zrakoplovi. V ruski armadi se nahaja zdaj več sto japonskih artilerijskih častnikov.

Francosko bojišče.

Na francoskem bojišču razvijajo Nemci zelo živahno delovanje. Ne mine dan, da bi ne prišli z Angleži in Francozi na posameznih točkah v huđe boje. Samoumevno, da tudi Francozi in Angleži ne držijo križem rok. Kaj pomeni to, da se je naenkrat začelo na tem bojišču tako živahno nastopati, je težko razbrati, ker vsaka stran skrbno zakriva svoje načrte. Mogoče, da se s takim postopanjem prikrivajo priprave za druga bojišča, mogoče da se pripravljajo ofenziva na tem bojišču, mogoče da se le delajo skrbnejše priprave za obrambo, ako začne nasprotna stran napadati.

Francija izgubila dosedaj poldrugi milijon mož.

V Franciji so zelo nezadovoljni z Anglijo, kajti Anglija pošilja veliko premalo vojaštva na francosko bojišče, kar je najbolj razvidno, ako se primerjajo francoske in angleške dosedanje izgube. Francija je izgubila dosedaj zavsem poldrugi milijon mož in sicer je padlo 700.000 mož, invalidov ima pa 800.000 mož, dočim ima Anglija komaj 130.000 padlih in približno toliko ranjenih. Francija je že poklicala pod orožje vse moške osebe v starosti od 18 do 46 let, dočim je Anglija šele pred kratkim upeljala splošno vojaško obveznost.

Boj oboroženim trgovskim ladjem.

Naša in nemška vlada sta naznanili vsem nepristranskim državam, da bosta od 29. februarja naprej potopili vsako trgovsko ladjo, katera bo oborožena.

Angleška križarka se potopila.

Ob izhodni angleški morski obali je trčila angleška oklopna križarka „Arctusa“ na neko mino. Smatra se, da je križarka izgubljena. Od posadke, broče 400 mož, se je rešilo 10 mornarjev. Potopljena križarka je bila zgrajena šele pred tremi leti in je hula z brzino 54 km v eni uri. Oborožena je bila z 22 srednjimi in manjšimi topovi.

Dve francoski križarki se potopili.

Nemški podmorski čoln je potopil ob sirski obali južno od mesta Beirut (severno od Sv. dežele v Sredozemskem morju) francosko križarko „Admiral Charner“. Križarka se je potopila tekom dveh minut. Na ladji je bilo 855 mož posadke. Oborožena je bila s 44 topovi. Kolikor je dosedaj znano, se je rešil od posadke samo eden mož, ki je pravil, da se je kri-

zarka potopila dne 8. febr. tako naglo, da niso mogli spustiti v morje rešilnih čolnov.

Istotako se je potopila v Sredozemskem morju francoska oklopna križarka „Dupleux“. Zadelala je na mino in se potopila s posadko vred. Na ladji je bilo 509 mož posadke. Oborožena je pa bila z 22 brzostrelnimi topovi.

Amerika in Nemčija.

Zadeva zaradi „Lusitanije“, katero je potopil nemški podmorski čoln, ker je vozila strelivo za Angleže, zraven pa tudi par Amerikancev, še vedno ni končana. Nemčija je voljna dati Ameriki odškodnino za potopljene Amerikance, čeprav so jih Angleži bržkone nalašče v svojo varstvo vzeli na ladjo, Amerika pa zahteva, naj Nemčija izjavi, da je po krivici napadla „Lusitanijo“ in jo potopila. Pišejo, da se je sedaj vendar našla poravnava, s katero bosta morda obe stranki zadovoljni.

2 K 60 v nazaj!

Od 26. nov., oziroma 6. dec. 1915 naprej so plačevali nakupovalci vojno-žitno-prometnega zavoda oves za 10% ceneje, kot je bila temeljna cena. Tako je zapovedala graška podružnica vojno-žitno-prometnega zavoda podrejenim komisijonarjem in nakupovalcem. In kmetje so morali, četudi s težkim srecem, dati svoj oves za 23 K 40 v, namesto da bi dobili 26 K za 100 kg. Naši poslanci so se radi tega pritožili na Dunaju.

In nedavno je prišlo z Dunaja poročilo, da je to postopanje nepravilno. Cena za oves bi bila morala biti še vedno 26 K za 100 kg.

Svetujemo torej vsem posestnikom, ki so dobili za oves samo 23 K 40 v, naj se potem svojih občin obrnejo na graško podružnico vojno-žitno-prometnega zavoda in naj o določeno zahtevajo, naj se jim manikajo česa svota 2 K 60 v pri 100 kg vrne.

Ob enem tudi naznanjamo, da se morajo, dokler se drugače ne ukrene, vse vrste žita, ako se isto prostovoljno odda, plačevati po določenih cenah in brez odbitka. Le tedaj, ako se kdo brani oddati odvisne množine žita in se mu mora isto s silo odvzeti, se sme od zneska za rekvirirano žito odtegniti 10%. Oblast ima namreč po cesarski odredbi pravico, da sme z oboroženo silo zahtevati žito odvzeti. Torej pozor! Za s silo rekvirirano žito se plačuje: pšenico 31 K 60 v, rž in ječmen 25 K 20 v, koruzo in oves 23 K 40 v in za fižol 36 K za 100 kg. Ako pa, četudi zaradi opravkov znabiti pozneje, kakor je bilo določeno, vendar prostovoljno oddaš zahtevane množine žita, se plačuje isto sledeče: pšenica 34 K, rž 28 K, ječmen 28 K, koruza 26 K, oves 26 K, ajda 28 K in fižol 40 K. Ako vam komisijonar ne ugodí, javite to podružnici vojno-žitno-prometnega zavoda v Gradcu.

Slovenske žrtve za domovino.

— **Tonček Domanjko.** Od Sv. Jurija ob Ščavnici se nam poroča: Smrt je pretrgala nit življenja Tončku Domanjku, uradniku v Drvarju v Bosni. Mlad junak je bil rojen leta 1896 v Sovjaku in je prostovoljno vstopil v vojaško službo. Bojeval se je več mesecev proti Italijanom; ponoči od 13. na 14. jan. 1916 mu je laška krogla zdrobila prsi. Težko ranjenega so ga prenesli v bolnišnico, kjer je z obudovanjavredno potrpežljivostjo prenašal hude bolečine in je tudi tam izdihnil svojo junaško dušo. Nekaj dni pred smrtjo je pisal starišem, da je s 50 vojakov v eni od sovražnika na pol razstreljeni cerkvi se s ovedal in sprejel tudi sv. obhajilo, ki mu je bila zadnja popotnica v kraj miru, kjer ne grome topovi in ne pokajo puške. . . . Poročilo o njegovi smrti od njegovega gospoda nadporočnika priča, da si je s svojim lepim obnašanjem in s svojo pridnostjo naklonil srca vseh in da vsi žalujejo za mladim junakom. Vojaška gomila v Renčah pri Gorici krije zadnje ostanke junaškega mladeniča, kateri je žrtvoval svoje mlado življenje za cesarja in domovino. Poživaj sladko v goriški zemlji!

— **Mihael Ferič.** S severnega bojišča se nam piše: Nemila smrt nam je ugrabila vraga mladeniča Mihaela Feriča, doma iz Bukovce nižje Ptujja. Star je bil 25 let. Poslovil se je od doma dne 27. jul. 1914. Bil je zelo priden in pošten. Tovariši mu ohranimo časten spomin. Njegovo smrt hočemo kruto maščevati. Mirno spavaj, dragi Mihael, v tuj galiski zemlji!

— **Franc Glavnik.** Iz jugozapadnega bojišča je nam došla žalostna vest, da je padel junaške smrti, zadet od sovražne granate, priden mladenič Franc Glavnik, rojen v Radomerščaku pri Ljutomeru leta 1887, torej v vasi, kjer se je pred dobrimi sto leti rodil slavni učenjak vitez dr. Franc Miklošič. Ralni junak je bil vpoklican dne 15. januarja 1915 kot črnovojnik pri domačem pešpolku št. 87. Poslovil se je od svojih domačih zelo težko, sluteč, da jih ne vidi nikoli več. Dne 20. febr. je že odrinil na se-

verno bojišče, kjer se je boril hrabro tudi v Karpatih in ob reki Dujester. Na tem bojišču mu je sovražna krogla prizanesla. Dne 10. avg. pa je moral na italijansko bojišče, kjer se je junaško bojeval do 22. okt., kateri dan je bil ranjen na glavi. Zdravil se je v Kamniku, odkoder je ozdravljen odrinil v drugo dne 27. dec. proti besedolomnemu zavezniku. Tokrat pa mu sreča ni več bila mila, kajti že dne 20. jan. t. l. mu je pretrgala nit njegovega življenja sovražna granata. V prvi sili mu je prihitel na pomoč njegov zvesti tovariš Fr. Ivančič iz Veržeja, ki mu je obvezal rano. Prisedši do zdravniške postaje pa je revež že izdihnil svojo blago dušo. Dva dni pred smrtjo je še bil previden s sv. zakramenti, kakor je poročal njegov tovariš Anton Kosi iz Noršinec. V vsakem pismu je omenil, da bi se vsaj enkrat rad videl svoje blage stariše, brata in sestro. Pristavil je pa vselej: „In če to ni mogoče, naj se zgodi po volji božji!“ Udan je torej bil vedno v voljo Najvišjega. Preselil si se torej v nebeško domovino, kjer v živaš vedno veselo kot plačilo za svoje vzorno mladeniško življenje. Tvoj miroljubni in trezni značaj je vsakomur zelo ugajal, zato Te ohranimo v blagem spominu. Domače naj tolaži ob nenadomestni izgubi edino le zavest, da je pretil svojo mučeniško-junaško kri za dom in cesarja. Naj Ti bodi zemlja goriška lahka! Na svidenje nad zvezdami!

— **Janez Paulič.** Iz Gornje Radgone se nam piše: Padel je dne 31. jan. t. l. junaške smrti za domovino in cesarja na južnem bojišču mladenič Janez Paulič, kmečki sin iz Črešnjevca, star 21 let. Praporščak njegovega bataljona je pisal materi padlega junaka pismo, ki naznanja, kako prijubljen je bil pokojni pri svojih višjih in tovariših. Pred očmi svojih tovarišev je bil smrtuo zadet od sovražne kroglice. Pokopanih je na pokopališču in njegov grob je skrbno obvarovan. Naj počiva v miru vrli slovenski junak!

— **Janez Reiter.** Od Sv. Benedikta v Sl. gor. se poroča: Na južnem bojišču je padel, zadet po noči od sovražne kroglice mladenič Janez Reiter iz Trstenika. Tovariši so materi domu poročali o nesreči, jo tolažili in priznali, kako so mrčvega junaka vsi ljubili in spoštovali. To upanje v našem srcu tli, da se veseli enkrat vidimo nad zvezdami. Naj počiva v miru!

Razne novice

* **Duhovniške vesti.** Župnijo Sv. Vid na Planini je dobil č. g. Jernej Vurkelc, župnik v Dobjem. — Župnijo Gotovlje je dobil č. g. Robert Vaclavik, župnik pri Sv. Jederti nad Laškim. — Č. g. Anton Peršuh, kaplan v Dolu pri Hrastniku, je imenovan za vojnega kurata v rezervi. — Č. g. kaplan Anton Bratkovič je iz Zibike prestavljen na Ponikvo ob južni železnici.

* **Iz vojnega ujetništva.** Našemu premilostljive-mu Nadpastirju je večeraj došla od 22. januarja 1916 datirana vesela vest, da se nahaja bivši nemški pridigar v Celju, č. kr. vojni kurat č. g. dr. Ant. Jehart, živ in zdrav v Sassari na Sardiniji in da bo čez nekaj dni prevzel dušoskrbje za avstrijske ujetnike na bližnjem otoku Asinara. Od 22. januarja naprej sme zopet redno maševati.

* **Novi grb na kovanih novic.** Pri kovanju novih novecev je določeno, da se bo nahajal v bodoče na novicah, na katerih je bil dosežaj stari avstrijski grb, novi avstrijski grb. Isto velja tudi za dežele o grske krone.

* **Kakor levi gredo v boj.** Dr. Oton Perko opisuje v pismu, katerega je poslal nekemu prijatelju v Celju, neustrašenost in junaštvo vojakov 87. pešpolka sledeče: Nahajam se v kritju in čakamo, da nas napade verolomni Italijan. Italijani jo pobrišejo, kakor hitro zaznajo, da imajo opraviti z našim junaškim 87. pešpolkom, kajti vojak našega pešpolka gredo proti dednemu sovražniku v boj kakor levi in se veselijo, če se Italijan samo prikaže. — Taki so naši fantje!

* **Pozdrav slovenskih smučarjev.** S koroško-italijanske meje se nam dne 5. febr. piše: Sedaj, ko nas pride „Slovenski Gospodar“ obiskat v visoke koroške hribe, je tudi nam slovenskim smučarjem bolj kratkočasno. Snega tudi tu po dolinah nimamo veliko, le po hribih ga je dovolj. Pristrčne pozdrave pošiljamo vsem bralcem „Slovenskega Gospodarja“: Alojzij Zupane, Ivan Marenčič, Martin Plohl iz Stojne in Avgust Šlibar iz Vranskega.

* **Savinjčani pozdravljajo.** Iskrene pozdrave vsem čitateljem „Slovenskega Gospodarja“ pošiljamo sledeči Savinjčani: častniški sluga Jakob Rems od Sv. Frančiška, poddesetnik Franc Lichteneger, in pešec Ivan Robnik iz Luč. Vsi se že dolgo časa borimo na italijanski fronti in poprej z Rusi, pa smo še vsi zdravi.

* **Skrb za invalide.** Ko bo vojska končana, bo v naših krajih mnogo invalidov, t. j. ljudi, ki so v vojski zgubili svoje zdrave ude ali svoje zdravje. Ze sedaj se mora misliti na to, kako se bo tem ljudem, ki so žrtvovali svoje najdražje — ljubo zdravje — pomagalo, da bodo mogli pošteno živeti. V poslavo-dajnih zborih vseh dežel se že razmotriva to velevažno vprašanje. Žal, da naš državni zbor ne postuje, da bi ljudski zastopniki mogli želje in potrebe inva-

lidov in njih svojecev spraviati do popolne veljave. V ogrski državni zbornici je poslanec grof Albert Aponji dne 11. febr. v svojem govoru zahteval, da naj vlada skrbi, da bo vsak invalid dobil toliko podpore, da bo mogel preživljati sebe in svojo družino. Vlada pa naj ne obrača s svojimi odredbami skrb samo za dobrobit pohabljenih vojakov, ampak naj pravočasno poskrbi, da bodo tudi vojaki, ki so radi notranjih boleznih postali pohabljeni, dobili invalidne podpore, da ne bo treba občinam in deželam skrbeti za nje. Govornik je izrazil mnenje, da bi se dalo menda tudi bolne vojake najbolje varovati pred jetiko, ako se jim podeli zadostna podpora, da se bodo mogli pošteno preživeti. Grof Aponji je vprašal vlado, koliko zdravilišč je že urejenih za jetične vojake in koliko se jih se bo ustanovilo. — Vprašanje preskrbe invalidnih in bolnih vojakov bode po vojski eno najvažnejših vprašanj. Od rešitve tega vprašanja bo odvisna usoda mnogih družin.

* **Župani bodo oproščeni.** Notranji minister princ Hohenlohe se je izjavil nasproti gornjeavstrijskemu deželnemu glavarju, da bodo vsi župani oproščeni, za katere so občinski odbori prosili in so res neobhodno potrebni.

* **Župani in občinski svetovalci,** ki so bili pri naknadnem prebiranju potrjeni, morajo dne 21. febr. 1916 odriniti v vojaško službovanje, če niso bili med tem oproščeni. Vpoklic se posameznim osebam ne bo dostavil, ker je za vse merodajen splošni vpoklic — „L-3.“

* **V Hoče!** Spodnještajerski črnovojniki, ki niso dodeljeni deželni brambi in so pozvani dne 21. t. m. k okrajnemu dopolnilnemu poveljstvu v Mariboru, se ne predstavijo dne 21. t. m. v Mariboru, marveč se morajo predstaviti v Hočah.

* **Kolkovanje prošelj** za oprostitev od vojaške ali črnovojniške službe. Č. kr. finančno ministrstvo je odredilo, da morajo biti prošnje za oprostitev od vojaške ali črnovojniške službe kolkovane za 1 K na vsako polo, priloge pa po 30 vin. Nekolkovane prošnje se ne rešujejo ali pa kratkim potom vračajo dotičnim strankam.

* **Sarže 45- do 50letnih črnovojnikov.** Med črnovojniki, ki so bili dne 17., oziroma dne 21. jan. t. l. upoklicani pod orožje, se nahaja cela vrsta takih, ki so svoj čas služili kot podčastniki (poddesetniki, desetniki, četovodje ali naredniki) v armadi. Na mnogotransko popraševanje, ali imajo ti črnovojniki tudi sedaj pravico do svojih prejšnjih sarž, sledeče: Da, imajo pravico, izvzemši slučaj, če so radi kake kazni izgubili tozadevno saržo. Tem črnovojnikom je treba samo, da se prijavijo k raportu in tamkaj predložijo tozadevno odpuštnico ali kako drugo listino, iz katere je razvidno, da so služili svoj čas kot podčastniki v armadi.

* **Kdo kaj ve,** kje se nahaja Ignac Golob, ki je služil pri lovskem bataljonu št. 9? Pisal je zadnokrat dne 6. jan. 1915 iz Grada. Bil je pri maršstotniji. Odgovor se prosi Pavli in Neži Golob, posestnici v Žikareah, pošta Sv. Barbara pri Mariboru. — Jožefa Šfiligoj iz Barbana št. 14, pošta Biljana z Brd pri Gorici, sedaj begunka v Steinklamu, pošta Rabenstein-Steinklam, Lager-Baracke št. 59, išče svojega svaka Janeza Šfiligoj, ki je služil pri 97. pešpolku, 6. nadomestni stotniji. Pogreša se od mesca maja 1915.

* **Poštni zavoji** za vojne ujetnike. Poizvedovalni urad za vojne ujetnike opozarja, da morajo svoji v ujetništvu se nahajajočih avstrijskih vojakov pošiljati pošne zavoje po pošti naravnost na naslov dotičnega vojnega ujetnika, ne pa na naslov poizvedovalnega urada za vojne ujetnike. Tozadevni poštni zavoji morajo biti zaviti v platno, najbolje v povoščeno platno. Naslov mora biti natančen. V zavoj ne devlji nič pismenega in tudi nobenega časopisa.

* **Poštni zavoji vojakom na bojišče.** Opozarja se, da teža posameznega zasebnega pošnega zavoja, namenjenega vojaku na bojišče, ne sme znašati več kakor 5 kg. Tozadevni poštni zavoji morajo biti skrbno opremljeni, z vrvice dobro prešiti. Ne pošiljajte v zavojih vojaku na bojišče jestvila, kakor sveže meso, klobase, sir, vžigalice itd.

* **Slovenski Sadjar.** Izšla je prva številka 4. letnika „Slovenskega Sadjarja.“ Kakor prejšnji letniki, ima tudi ta krasno barvane priloge, po katerih se prav lahko spoznajo posamezne sadne vrste. Že vsebina prve številke kaže, da obravnava ta list za naše sadjarstvo prepotrebno in za sedanje čase še posebno važno tvarino. Sadje prinaša deželi vsako leto lepe svote, ki se morejo smatrati skoraj za čist dohodek. Ko bi se pa malo bolj pobrigali za oskrbovanje že obstoječih sadovnjakov, v večji meri in z večjim premislekom zasajali nove nasade in bolj izkoriščali sadni pridelek, bi se dal ta dohodek še izdatno pomnožiti. Sadje, zlasti na razne načine konservirano (n. pr. posušeno), bi moralo biti tudi v naših gospodarstvih, posebno v sedanjih časih, bolj čislano živilo, kakor dosežaj. Kakor z drugimi živili,